

ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Θέμα : Συγκεφαλαιωτική έκθεση της συνόδου της ολομέλειας
- Βρυξέλλες, 7 και 8 Νοεμβρίου 2002 ¹

I. ΕΝΑΡΞΗ ΤΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

1. Ο συντονισμός των οικονομικών πολιτικών

- α) συζήτηση για την έκθεση της Ομάδας VI που προεδρεύεται από τον κ. Hänsch (έγγρ. CONV 357/02)

Ο Πρόεδρος, αρχίζοντας τη συζήτηση, συνεχάρη τον κ. Hänsch, καθώς και όλα τα μέλη της Ομάδας, για την έκθεση που υπέβαλαν στη Συνέλευση. Ο Πρόεδρος υπενθύμισε ότι η εντολή της Ομάδας εργασίας «Οικονομική Διακυβέρνηση» δεν ήταν εύκολο εγχείρημα δεδομένου ότι όταν ομιλούμε για οικονομική διακυβέρνηση, στην ουσία αναφερόμαστε στο ίδιο το περιεχόμενο των πολιτικών. Ανέφερε δε, ότι μολονότι η Ομάδα εργασίας κατόρθωσε να συναγάγει συμπεράσματα για πολλά σημεία, η έκθεση θέτει ακόμη πολλά θέματα τα οποία πρέπει να συζητήσει η Συνέλευση.

¹ Τα πλήρη πρακτικά της συνόδου της ολομέλειας περιλαμβάνονται στην ιστοσελίδα : <http://european-convention.eu.int>

Ο Πρόεδρος υπενθύμισε το στόχο της συζήτησης, ο οποίος δεν είναι να συζητηθεί ο προσανατολισμός της οικονομικής πολιτικής που ορισμένοι θα ήθελαν να αναπτυχθεί στα πλαίσια της Ένωσης, αλλά ο καθορισμός του θεσμικού πλαισίου που θα επιτρέπει στην Ένωση να εφαρμόζει αποτελεσματικά πολιτική, χωρίς να προκαθορίζεται ο προσανατολισμός της.

ι) η έκθεση της Ομάδας εργασίας

Ο κ. Hänsch παρουσίασε τα συμπεράσματα της έκθεσης της Ομάδας εργασίας ως εξής :

Διαμορφώθηκε ευρεία συναίνεση υπέρ της διατήρησης της κατανομής των αρμοδιοτήτων μεταξύ της Ένωσης και των κρατών μελών στον τομέα της οικονομικής και της νομισματικής πολιτικής, ενώ η αρμοδιότητα για τη νομισματική πολιτική στα πλαίσια της ζώνης ευρώ ανατίθεται στην Ένωση και υπόκειται στη διαχείριση της Κεντρικής Τράπεζας. Η αρμοδιότητα στον τομέα της νομισματικής πολιτικής παραμένει στα κράτη μέλη.

Όσον αφορά τη νομισματική πολιτική, διαμορφώθηκε ευρεία συναίνεση υπέρ της διατήρησης της ανεξαρτησίας της Κεντρικής Τράπεζας από τις πολιτικές επιρροές, και της διατήρησης της σημερινής της διάρθρωσης, καθώς και της εντολής της, ενώ το κατά προτεραιότητα καθήκον της παραμένει η σταθερότητα των τιμών. Ορισμένα μέλη, ωστόσο, υποστήριξαν ότι πρέπει να υπάρχει μεγαλύτερη διαφάνεια εκ μέρους της Κεντρικής Τράπεζας και να επεκταθεί η εντολή της στην οικονομική ανάπτυξη και την απασχόληση.

Όσον αφορά τον τρόπο βελτίωσης του συντονισμού της οικονομικής, κοινωνικής, φορολογικής πολιτικής, καθώς και της πολιτικής για την απασχόληση, ο κ. Hänsch υπενθύμισε τα τέσσερα ισχύοντα μέσα : οι γενικοί προσανατολισμοί οικονομικής πολιτικής (ΓΠΟΠ), το σύμφωνο σταθερότητας και ανάπτυξης, η ανοικτή μέθοδος συντονισμού και η φορολογική εναρμόνιση.

Τα μέλη της Ομάδας κατέληξαν σε σαφή συμφωνία υπέρ της ενίσχυσης και της βελτίωσης του συντονισμού. Ωστόσο, δεν υπήρξε συναίνεση όσον αφορά το ρόλο που θα πρέπει να αναλάβει η Επιτροπή στα πλαίσια της ενίσχυσης του εν λόγω συντονισμού. Ο τομέας της φορολογίας υπήρξε ιδιαίτερα ευαίσθητος. Μολονότι η πλειοψηφία των μελών θα επιθυμούσε να νομοθετεί το Συμβούλιο με ειδική πλειοψηφία στα πλαίσια της διαδικασίας συναπόφασης όσον αφορά την έμμεση φορολογία, τη φορολογία εταιρειών, τη φορολογία της ενέργειας και του περιβάλλοντος, άλλα μέλη αντιτάχθηκαν σε κάθε προσφυγή στην ειδική πλειοψηφία στον τομέα αυτό.

Η Ομάδα εργασίας θεωρεί ότι η Ευρωομάδα είναι ένα πολύ σημαντικό μέσο, ως ανεπίσημο πλαίσιο συζήτησης μεταξύ κρατών μελών της ζώνης ευρώ και επιθυμεί τη διατήρηση αυτού του ανεπίσημου χαρακτήρα. Όσον αφορά τις επίσημες αποφάσεις σχετικά με τη ζώνη ευρώ, αρκετά μέλη της ομάδας θεωρούν ότι πρέπει να λαμβάνονται από το Συμβούλιο ECOFIN στο οποίο θα συμμετέχουν μόνον τα κράτη μέλη της ζώνης ευρώ.

Η Ομάδα εργασίας υποστήριξε ότι πρέπει να βελτιωθεί η αποτελεσματικότητα της εξωτερικής εκπροσώπησης του ευρώ στα διεθνή πλαίσια. Ένα τμήμα της Ομάδας εργασίας ήταν της γνώμης ότι ο Πρόεδρος της Ευρωομάδας πρέπει να συνεχίσει να αναλαμβάνει την εκπροσώπηση αυτή και άλλοι επιθυμούν να ανατεθεί ο ρόλος αυτός στην Επιτροπή δυνάμει ρήτρας εξουσιοδότησης, όπως ισχύει στον τομέα της εμπορικής πολιτικής.

Οι προτάσεις για νέα διατύπωση των άρθρων 2, 3 και 4 της ΣΕΚ και 2 της ΣΕΕ αμφισβητήθηκαν έντονα. Διάφορες πολιτικές αντιλήψεις αντιτάχθηκαν στις προτάσεις αυτές. Ορισμένοι πρότειναν να υπάρξει αναφορά στην πλήρη απασχόληση, στην κοινωνική και εδαφική συνοχή και στην κοινωνική οικονομία της αγοράς. Άλλοι επέμειναν στην βιώσιμη ανάπτυξη και την ανταγωνιστικότητα. Ο κ. Hänsch επιθυμεί να γίνει συζήτηση για το σημείο αυτό στην ολομέλεια, διότι θεωρεί ότι το εν λόγω σημείο υπερβαίνει το πεδίο αρμοδιότητας της Ομάδας εργασίας.

ii) συζήτηση στην ολομέλεια / συμπεράσματα

Κατά τη γενική συζήτηση που ακολούθησε, επιβεβαιώθηκε η συναίνεση στα πλαίσια της Ομάδας εργασίας όσον αφορά τη διατήρηση της ισχύουσας κατανομής των αρμοδιοτήτων μεταξύ της Ένωσης και των κρατών μελών στον τομέα της οικονομικής και της νομισματικής πολιτικής, και συγκεκριμένα ότι :

- η αρμοδιότητα για τη νομισματική πολιτική στα πλαίσια της ζώνης ευρώ ανατίθεται στην Ένωση,
- η αρμοδιότητα σχετικά με την οικονομική πολιτική παραμένει στα κράτη μέλη.

Παρομοίως, υπήρξε συναίνεση στο ότι είναι αναγκαίο να συμπεριληφθούν οι οικονομικοί και κοινωνικοί στόχοι στη νέα συνταγματική συνθήκη. Ο Πρόεδρος ανέφερε ότι, σε εύθετο χρόνο, το Προεδρείο θα μελετήσει, βάσει της συζήτησης, τις ενδεχόμενες διατυπώσεις για τον καθορισμό των στόχων στους οποίους λαμβάνονται υπόψη τόσο οι οικονομικές, όσο και οι κοινωνικές πτυχές. Το Προεδρείο θα παρουσιάσει στην ολομέλεια, τον Ιανουάριο ή τον Φεβρουάριο, τις ιδέες του σχετικά με το περιεχόμενο των άρθρων για τις αξίες και τους στόχους της Ένωσης, που προορίζονται να βρουν τη θέση τους στους πρώτους τίτλους της συνταγματικής συνθήκης.

Πολλοί τάχθηκαν υπέρ ενός καλύτερου συντονισμού των εθνικών οικονομικών πολιτικών, γεγονός το οποίο σημαίνει για ορισμένους, να δοθεί μεγαλύτερος ρόλος στην Επιτροπή.

Υπήρξε συναίνεση στο να μπορεί η Επιτροπή να απευθύνει μια πρώτη προειδοποίηση για την εφαρμογή των γενικών προσανατολισμών οικονομικής πολιτικής (ΓΠΟΠ) απευθείας στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος. Διάφοροι υποστήριξαν επίσης την πρόταση να λαμβάνει το Συμβούλιο τις αποφάσεις του με βάση πρόταση της Επιτροπής, αποκλειόμενης της ψήφου του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους.

Όσον αφορά το σύμφωνο σταθερότητας, η κυρίαρχη άποψη ήταν ότι θα πρέπει να διατηρηθεί, αλλά ότι συνιστά ένα «πολιτικό μέσο» το οποίο δεν θα έπρεπε να περιλαμβάνεται στη συνθήκη. Ο Πρόεδρος υπενθύμισε ωστόσο τον ουσιαστικό του χαρακτήρα στον τομέα της δημοσιονομικής σταθερότητας και του συντονισμού των οικονομικών πολιτικών.

Ως προς τη διαδικασία σχετικά με το υπερβολικό έλλειμμα, διάφορα μέλη της Συνέλευσης εξέφρασαν την επιθυμία να μπορεί η Επιτροπή να απευθύνει μια πρώτη προειδοποίηση στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος. Όσον αφορά τις επόμενες φάσεις, διάφορα μέλη της Συνέλευσης υποστήριξαν ότι θα πρέπει το Συμβούλιο να λαμβάνει αποφάσεις με ειδική πλειοψηφία βασιζόμενο σε πρόταση της Επιτροπής, ενώ το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος θα πρέπει πάντα να αποκλείεται από την ψηφοφορία. Ωστόσο, ορισμένοι τάχθηκαν κατά της άποψης αυτής : θα πρέπει, συνεπώς, να συνεχιστεί ο προβληματισμός του Προεδρείου.

Όσον αφορά τη φορολογία, κανείς δεν έθεσε υπό αμφισβήτηση το θέμα των φορολογικών αρμοδιοτήτων που προβλέπονται στα άρθρα 93, 94 και 175 της συνθήκης. Όσον αφορά τις ίδιες τις διαδικασίες, ένας σημαντικός αριθμός μελών της Συνέλευσης επιθυμεί αλλαγές διαδικασίας που θα επιτρέπουν να σημειωθεί πρόοδος στον τομέα της φορολογικής πολιτικής με στόχο τη διασφάλιση της εύρυθμης λειτουργίας της ενιαίας αγοράς, με την καταχώρηση στη συνταγματική συνθήκη καταλόγου μέτρων στα οποία θα εφαρμόζεται στο Συμβούλιο η ψηφοφορία με ειδική πλειοψηφία.

Αντιθέτως, τα μέλη της Συνέλευσης τα οποία επιθυμούν διατήρηση της ομοφωνίας στο φορολογικό τομέα, υποστήριξαν έντονα την άποψή τους. Ο Πρόεδρος κατέληξε στο ότι το θέμα αυτό θα πρέπει να αποτελέσει αντικείμενο μεταγενέστερης πρότασης στη Συνέλευση.

Όσον αφορά την ανοιχτή μέθοδο συντονισμού, πολλοί τάχθηκαν υπέρ της υπαγωγής της στη συνθήκη, με διατάξεις όσον αφορά το ρόλο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και της Επιτροπής. Το Προεδρείο θα εξετάσει τον τρόπο με τον οποίο θα συμπεριληφθεί η ανοιχτή μέθοδος συντονισμού στη συνταγματική συνθήκη, λαμβάνοντας υπόψη τις ανησυχίες που εκφράστηκαν, και με βάση έκθεση της Ομάδας που προεδρεύεται από τον κ. Amato, η οποία θα υποβάλει τις συστάσεις της κατά την προσεχή ολομέλεια.

Πολλά μέλη της Συνέλευσης υπογράμμισαν τις δυσκολίες τις οποίες θα πρέπει να αντιμετωπίσει η Ευρωομάδα μετά τη διεύρυνση. Δεν υπάρχει συναίνεση υπέρ της επισημοποίησης της Ευρωομάδας. Ο Πρόεδρος ανέφερε ότι το Προεδρείο θα μελετήσει το θέμα. Όσον αφορά αυτές καθαυτές τις αποφάσεις σχετικά με τη ζώνη ευρώ, ορισμένοι επιθυμούν να λαμβάνονται από το Συμβούλιο ECOFIN στο οποίο θα συμμετέχουν μόνον τα κράτη της ζώνης ευρώ, ενώ άλλοι υποστήριξαν να χρησιμοποιείται η μέθοδος της ενισχυμένης συνεργασίας.

Πολλοί τάχθηκαν υπέρ της ενίσχυσης του ρόλου των κοινωνικών εταίρων.

Μολονότι η ομάδα εργασίας δεν πρότεινε συγκεκριμένη λύση εν προκειμένω, διαμορφώθηκε σαφής προσανατολισμός υπέρ μιας ενιαίας εκπροσώπησης της ζώνης ευρώ στο διεθνές επίπεδο. Η δυσκολία προέρχεται από το ότι μεγάλος αριθμός κρατών μελών της Ένωσης δεν θα αποτελέσουν μέρη της ζώνης αυτής, τουλάχιστον στο προσεχές μέλλον. Διατυπώθηκαν διάφορες προτάσεις. Ο Πρόεδρος πρότεινε να εξεταστούν οι προτάσεις αυτές από την Ομάδα εργασίας VII, η οποία προεδρεύεται από τον αντιπρόεδρο κ. Dehaene και να συμπεριληφθεί το θέμα αυτό στην έκθεσή της.

β) συζήτηση για την Κοινωνική Ευρώπη
(έγγρ. CONV 300/02 + COR2 και έγγρ. CONV 374/02)

Ο Πρόεδρος άρχισε τη συζήτηση υπενθυμίζοντας το αίτημα διαφόρων μελών της Συνέλευσης και υποστηριζόμενος από ορισμένους άλλους, να πραγματοποιηθεί συζήτηση για τα κοινωνικά θέματα στην ολομέλεια. Πρόκειται για σημαντικό θέμα, στο οποίο οι πολίτες της Ευρώπης αποδίδουν μεγάλη σημασία. Δεδομένου ότι το καθήκον της Συνέλευσης είναι να αντιμετωπίσει θέματα διαρθρωτικού χαρακτήρα, η συζήτηση θα πρέπει να εστιαστεί σε ενδεχόμενες αλλαγές των ισχυουσών διατάξεων της συνθήκης.

Μεγάλος αριθμός όσων παρενέβησαν στο θέμα αυτό τόνισε πόσο σημαντικό είναι να αντιμετωπιστεί το θέμα αυτό με επαρκώς φιλόδοξο τρόπο στη μελλοντική συνταγματική συνθήκη. Δεν θα γίνει κατανοητό το ενδεχόμενο να μην περιλαμβάνονται στη συνθήκη αναφορές σε κοινωνικά θέματα. Η συνθήκη θα πρέπει να προβλέψει τη δημιουργία ευρωπαϊκής κοινωνικής αγοράς. Η ενιαία αγορά δεν συνιστά αυτοσκοπό.

Διάφοροι ομιλητές έθεσαν ορισμένα από τα ειδικά στοιχεία στα οποία θα πρέπει να αναφέρεται η συνθήκη. Στα στοιχεία αυτά περιλαμβάνονται βασικά κοινωνικά δικαιώματα, κοινωνική προστασία, πλήρης απασχόληση, ισότητα των φύλων και η ανάγκη για την προστασία υπηρεσιών γενικότερου ενδιαφέροντος.

Ορισμένοι ομιλητές πρότειναν να προβλεφθούν τα κατάλληλα μέσα που χρειάζονται για την υλοποίηση των κοινωνικών στόχων της Ένωσης. Για ορισμένους, αυτό συνεπάγεται την επέκταση των υπαρχουσών αρμοδιοτήτων της Ένωσης στον κοινωνικό τομέα. Είναι σημαντικό, για

παράδειγμα, ότι μια φιλόδοξη προσέγγιση για την απασχόληση υποστηρίχθηκε από διατάξεις που επιτρέπουν τη θέσπιση κατάλληλης νομοθεσίας στον τομέα αυτό. Τονίστηκε επίσης ότι χρειάζεται να θεσπιστούν τα κατάλληλα μέσα για την ενθάρρυνση του συντονισμού εκείνων των τομέων κοινωνικής πολιτικής που παραμένουν στην ευθύνη των κρατών μελών. Για ορισμένους, αυτό σημαίνει την εισαγωγή της Ανοικτής Μεθόδου Συντονισμού στη συνθήκη. Διάφοροι θεωρούν ότι η συνθήκη πρέπει να αναγνωρίσει την ευρύτερη εφαρμογή της κοινωνικής πολιτικής μέσω της εισαγωγής οριζόντιας ρήτρας. Διατυπώθηκε επίσης η γνώμη ότι η ψηφοφορία με ειδική πλειοψηφία θα πρέπει να αποτελεί τον κανόνα για όλες τις αποφάσεις στον κοινωνικό τομέα.

Διάφοροι ομιλητές υπογράμμισαν ότι είναι σημαντικό να δοθεί επαρκής ρόλος στους κοινωνικούς εταίρους, και ότι αυτό θα πρέπει να αντικατοπτρίζεται καλύτερα στη νέα συνθήκη. Ορισμένοι αναφέρθηκαν επίσης στην αξία της διεξαγωγής ευρύτερων διαβουλεύσεων με την κοινωνία των πολιτών.

Οι περισσότεροι ομιλητές ζήτησαν τη δημιουργία Ομάδας εργασίας της Συνέλευσης για κοινωνικά θέματα.

Ένας ομιλητής θεωρεί ότι η δημιουργία ενός μοναδικού ευρωπαϊκού κοινωνικού προτύπου δεν είναι δυνατή. Η κοινωνική πολιτική είναι κατ' αρχήν θέμα κάθε κράτους μέλους και πρέπει να παραμείνει έτσι· συνεπώς, δεν πρέπει να υπάρξει επέκταση της αρμοδιότητας στον τομέα αυτό.

Ο Πρόεδρος κατέληξε στο ότι υπάρχει έντονη επιθυμία να είναι η Ευρώπη κάτι παραπάνω από απλή ενιαία αγορά και ότι αυτό πρέπει να αντικατοπτρίζεται όχι μόνον στους γενικότερους στόχους της Ένωσης, αλλά και στις πολιτικές της. Εντούτοις, είναι σαφές ότι η ΕΕ χρειάζεται επίσης να διατηρήσει την ανταγωνιστικότητά της έναντι του υπόλοιπου κόσμου. Τα δύο αυτά στοιχεία προέκυψαν από τις εργασίες της Ομάδας εργασίας «Οικονομική Διακυβέρνηση» και θα πρέπει να αντικατοπτρίζονται στη συνταγματική συνθήκη.

Ως προς το θέμα των αρμοδιοτήτων υπήρξαν διαφορές απόψεων, αλλά ορισμένοι πρότειναν να επεκταθούν οι υπάρχουσες αρμοδιότητες και μάλιστα να συμπεριληφθούν σε αυτές οριζόντιες ρήτρες αναφερόμενες σε άλλους τομείς πολιτικής. Υποστηρίχθηκε σημαντικά η διασφάλιση κατάλληλου ρόλου για τους κοινωνικούς εταίρους.

Ο Πρόεδρος σημείωσε ότι υπήρξε σημαντική υποστήριξη για τη σύσταση Ομάδας εργασίας για την «Κοινωνική Ευρώπη». Η σύσταση αυτή θα ακολουθήσει τις συνήθεις διαδικασίες, και τα αποτελέσματα της συζήτησης στην ολομέλεια θα ληφθούν υπόψη για την προετοιμασία εντολής προς την Ομάδα.

2. **Παρουσίαση της προόδου των εργασιών της Ομάδας IX «απλούστευση των νομικών μέσων και των διαδικασιών» από τον κ. Amato**
3. **Παρουσίαση της προόδου των εργασιών της Ομάδας X «Ασφάλεια και Δικαιοσύνη» από τον κ. Bruton**

Η Συνέλευση άκουσε προφορική παρουσίαση των εργασιών των δύο αυτών Ομάδων, οι οποίες θα υποβάλουν τις εκθέσεις τους κατά την επόμενη σύνοδο (5/6 Δεκεμβρίου)

Παρασκευή 8 Νοεμβρίου

4. **Συνέχιση της προκαταρκτικής συζήτησης για το προσχέδιο Συνταγματικής Συνθήκης (έγγρ. CONV 369/02)**

Η συναίνεση που είχε προκύψει κατά την προηγούμενη σύνοδο όσον αφορά το συνταγματικό χαρακτήρα της συνθήκης, καθώς και τη διάρθρωσή της επιβεβαιώθηκε από το σύνολο των παρεμβάσεων.

Επίσης, έγιναν ειδικότερα σχόλια :

- ορισμένα μέλη της Συνέλευσης υπογράμμισαν ότι στόχος της Συνέλευσης θα πρέπει να είναι η επεξεργασία του συνόλου της συνθήκης, συμπεριλαμβανομένου του δεύτερου τμήματος, ώστε να διαβιβαστεί στη Διακυβερνητική Διάσκεψη ένα πλήρες «προϊόν»,
- η Ένωση θα πρέπει να οριστεί όχι μόνον ως ένωση κρατών, αλλά και ως ένωση πολιτών,

- πολλοί υπογράμμισαν την επιθυμία να διασαφηνιστεί σύντομα η θεσμική αρχιτεκτονική· θα πρέπει να ενισχυθεί το σύνολο του θεσμικού τριγώνου· για ορισμένους, οι νέες ρυθμίσεις για την εκλογή του προέδρου της Επιτροπής θα μπορούσαν να διευκολύνουν μια συμφωνία για εκλεγμένο πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου,
- όσον αφορά το συνέδριο των λαών της Ευρώπης, διατυπώθηκε η άποψη να μην συμπεριληφθεί στα «θεσμικά όργανα», γεγονός το οποίο του δίδει έναν μη επιθυμητό χαρακτήρα, αλλά να καταχωρηθεί σε άλλο τμήμα της συνθήκης, ως φόρουμ που προορίζεται να αυξήσει τη δημοκρατική συμμετοχή στον ευρωπαϊκό βίο,
- διατυπώθηκαν και άλλες προτάσεις :
 - να καταχωρηθούν οι διατάξεις για τον ανταγωνισμό στον τίτλο «εσωτερική αγορά»,
 - να αναφερθεί ρητώς ο ρόλος των περιοχών,
 - να καταχωρηθεί στο πρώτο τμήμα της συνθήκης ο κοινωνικός διάλογος,
 - να υπογραμμιστεί η απαίτηση για διαφάνεια,
 - να ενισχυθούν οι διατάξεις όσον αφορά τη χρηστή διοίκηση,
- ορισμένα μέλη της Συνέλευσης εξέφρασαν τις επιφυλάξεις τους για τον ειδικό τίτλο «άμυνα».

Εν τέλει, ο Πρόεδρος παρατήρησε ότι το σχέδιο αρχιτεκτονικής, διάρθρωσης της συνθήκης έγινε ευνοϊκά δεκτό και ότι άλλα θέματα που τέθηκαν όσον αφορά το περιεχόμενο ή τη θέση της μιας ή της άλλης διάταξης θα πρέπει να επανεξεταστούν κατά τη συζήτηση των κειμένων που θα υποβάλει το Προεδρείο στη Συνέλευση από τις αρχές του 2003, τα οποία θα έχουν καταρτιστεί με βάση τις συζητήσεις στην ολομέλεια.

5. Οι συμπληρωματικές αρμοδιότητες

- συζήτηση για την έκθεση της Ομάδας V που προεδρεύεται από τον κ. Christophersen (έγγρ. CONV 375/02)

Ο κ. Christophersen, προτού παρουσιάσει τα συμπεράσματα της Ομάδας εργασίας V (έγγρ. CONV 375/02), προέβη σε ορισμένες διευκρινίσεις όσον αφορά ορισμένες παρατηρήσεις που του είχαν απευθύνει. Δήλωσε ιδίως ότι ο πρώτος στόχος της Ομάδας ήταν να αποσαφηνίσει τις αντίστοιχες αρμοδιότητες των κρατών μελών και της Ένωσης και ότι σε καμία στιγμή η Ομάδα δεν συζήτησε το ενδεχόμενο επανεθνικοποίησης των κοινοτικών πολιτικών, ούτε θέλησε να αμφισβητήσει τις νομοθετικές εξουσίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Η νέα ονομασία που προτείνεται από την Ομάδα για τα «υποστηρικτικά μέτρα» δεν προδικάζει επίσης τη σημασία των οικείων πολιτικών τομέων.

ι) η έκθεση της ομάδας εργασίας

Στην παρέμβασή του, ο κ. Christophersen τόνισε τα εξής σημεία της έκθεσης :

- Μια από τις βασικές συστάσεις της ομάδας ήταν να καταχωρήσει στο πρώτο τμήμα της συνθήκης έναν τίτλο διακριτό και ενιαίο, αφιερωμένο στις αρμοδιότητες. Ο τίτλος αυτός θα έπρεπε να περιλαμβάνει συνοπτική περιγραφή των αρμοδιοτήτων (θέμα το οποίο προκάλεσε ορισμένες επιφυλάξεις στα πλαίσια της ομάδας), τον ορισμό των τύπων αρμοδιότητας, καθώς και τις αρχές που εφαρμόζονται στην άσκηση των αρμοδιοτήτων της Ένωσης.
- Όσον αφορά τον ορισμό των ιδίων των συμπληρωματικών αρμοδιοτήτων, η Ομάδα, καταλήγοντας στο ότι «στα πλαίσια υποστηρικτικών μέτρων δεν μπορεί να εκδίδεται νομοθεσία της Ένωσης (κανονισμοί και οδηγίες)», δεν προτίθεται να προκαταλάβει έναν ορισμό του τι πρέπει να υπαχθεί στο «νομοθετικό» πεδίο της Ένωσης, καθήκον που επαφίεται στην αρμοδιότητα της προεδρευόμενης από τον κ. Amato Ομάδας εργασίας, ούτε να θέσει υπό αμφισβήτηση τη συμμετοχή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, μέσω της διαδικασίας συναπόφασης, στη λήψη αποφάσεων στους οικείους τομείς.

Η Ομάδα επιθυμεί να δηλώσει, χρησιμοποιώντας την ορολογία της ισχύουσας συνθήκης, ότι τα υποστηρικτικά μέτρα καλύπτουν τομείς για τους οποίους τα κράτη μέλη δεν έχουν μεταβιβάσει τη νομοθετική τους αρμοδιότητα στην Ένωση και, κατά συνέπεια, η Ένωση μπορεί να εγκρίνει στους τομείς αυτούς μέτρα μόνον για τη συμπλήρωση ή υποστήριξη της δράσης των κρατών, μέτρα τα οποία σε καμία περίπτωση δεν μπορούν να εναρμονίσουν, να αντικαταστήσουν, να τροποποιήσουν ή, τελικά, να θίξουν, υπό οποιαδήποτε μορφή, τη νομοθεσία των κρατών μελών.

- Η Ομάδα απαρίθμησε τις αρχές που θα πρέπει να διέπουν την άσκηση των αρμοδιοτήτων της Ένωσης. Ο κ. Christophersen επέμεινε στην ισορροπία που υπάρχει στην απαρίθμηση αυτή. Πρόκειται για τις αρχές της ανάθεσης αρμοδιοτήτων, της επικουρικότητας, της αναλογικότητας, της υπεροχής του κοινοτικού δικαίου, της εθνικής εφαρμογής, της αλληλεγγύης και του κοινού συμφέροντος, καθώς και του σεβασμού της εθνικής ταυτότητας.
- Η προτεινόμενη από την ομάδα διατύπωση της αρχής της ανάθεσης των εξουσιών (αποφασίζοντας ότι δεν έχουν αποτελέσει αντικείμενο μεταφοράς στην Ένωση, παραμένουν αρμοδιότητες των κρατών μελών) και της αρχής του σεβασμού της εθνικής ταυτότητας (που περιλαμβάνει κατάλογο παραδειγμάτων) δεν στοχεύει να τροποποιήσει τις αρχές αυτές, αλλά μόνον να τις καταστήσει σαφέστερες για τους πολίτες.
- Όσον αφορά τις παρεμβολές μεταξύ των λειτουργικών αρμοδιοτήτων (π.χ. η εσωτερική αγορά) και των αρμοδιοτήτων σε ειδικούς τομείς, ιδιαίτερα τους καλυπτόμενους από τα υποστηρικτικά μέτρα, η Ομάδα πρότεινε να καταχωρηθούν στη συνθήκη οι αρχές που καθιερώνονται από τη νομολογία. Το «κέντρο βάρους» (νοούμενο ως «κύριοι στόχοι, περιεχόμενο και επιδιωκόμενο αποτέλεσμα») μιας ορισμένης πρότασης πρέπει να καθοδηγεί την επιλογή της νομικής βάσης στη συνθήκη.
- Το άρθρο 308 πρέπει να διατηρηθεί ως «ρήτρα διασφάλισης». Ο κ. Christophersen τόνισε ότι οι μηχανισμοί για να καταστεί πιο δύσκολη η χρήση αυτής της ρήτρας αντισταθμίζονται από την πρόταση δημιουργίας νέων ειδικών νομικών βάσεων στους τομείς που αποτέλεσαν αντικείμενο συστηματικής χρήσης του άρθρου 308 και από την πρόταση να επεκταθεί η ρήτρα αυτή πέραν της εσωτερικής αγοράς σε όλους τους στόχους της Ένωσης.

υ) συζήτηση / συμπεράσματα

Κατά τη συζήτηση που ακολούθησε, ένας μεγάλος αριθμός μελών της Συνέλευσης δεν συμμερίστηκε την προσέγγιση της έκθεσης της Ομάδας.

Η προτεινόμενη νέα ονομασία «υποστηρικτικά μέτρα» κρίθηκε από πολλούς ομιλητές ως συγκεκριμένη, στο βαθμό που δεν δείχνει ότι πρόκειται για «τομείς» στους οποίους η Ένωση έχει αρμοδιότητα δράσης.

Η πρόταση της Ομάδας εργασίας να επαναδιατυπωθεί η έκφραση «μια διαρκώς στενότερη ένωση» (άρθρο 1 ΣΕΕ) για να μη δίδεται η εντύπωση ότι η μελλοντική μεταφορά αρμοδιοτήτων είναι αυτοσκοπός της Ένωσης, προκάλεσε την αντίθεση διαφόρων μελών της Συνέλευσης. Ορισμένοι παρατήρησαν ότι το πρόβλημα προέκυψε λόγω κακής ερμηνείας, διότι το άρθρο αυτό αναφέρεται στην ένωση μεταξύ των λαών και, συνεπώς, δεν έχει συνέπειες επί των αρμοδιοτήτων. Ο κ. Christophersen στην απάντησή του υπογράμμισε ότι δεν πρέπει να αντιμετωπιστεί η σύσταση αυτή ως προσπάθεια περιορισμού της πολιτικής εμβέλειας του εν λόγω άρθρου. Αντιθέτως, μολονότι δεν μπόρεσε να συμφωνήσει σχετικά με μια εναλλακτική διατύπωση, η Ομάδα εξέτασε τις εναλλακτικές λύσεις διατύπωσης οι οποίες εξέφραζαν όλες την ίδια δέσμευση υπέρ της ένωσης των ευρωπαϊκών λαών. Υπενθύμισε ότι τροπολογίες στο άρθρο αυτό προτάθηκαν επίσης από τις ευρωπαϊκές πολιτικές ομάδες στις θέσεις τους για τη Συνέλευση.

Κανένας από τους παρεμβαίνοντες δεν αμφισβήτησε τη σύσταση να προβλεφθεί στη νέα συνταγματική συνθήκη ένας διακριτός τίτλος που να καλύπτει όλα τα θέματα σχετικά με τις αρμοδιότητες, συμπεριλαμβανομένου του ορισμού των κατηγοριών αρμοδιοτήτων, καθώς και τις αρχές που εφαρμόζονται στην άσκηση των αρμοδιοτήτων της Ένωσης.

Πολλά μέλη της Συνέλευσης, αντιθέτως, εξέφρασαν τη διαφωνία τους με την ιδέα να καταχωρηθεί στη συνταγματική συνθήκη μια «βασική οριοθέτηση των αρμοδιοτήτων της Ένωσης», θεωρώντας ότι πρόκειται για απόπειρα να τεθεί εκ νέου στην ημερήσια διάταξη ο κατάλογος των αρμοδιοτήτων, τον οποίο η Συνέλευση είχε ήδη αποκλείσει.

Μια μεγάλη πλειοψηφία αντιτάχθηκε στην απαγόρευση, η οποία προτάθηκε από την Ομάδα, να χρησιμοποιηθούν νομοθετικά μέσα στα πλαίσια των συμπληρωματικών αρμοδιοτήτων. Η απαγόρευση αυτή θα μπορούσε, αίφνης, σύμφωνα με ορισμένους ομιλητές, να αμφισβητήσει τις νομοθετικές εξουσίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου δυνάμει της συναπόφασης στους οικείους τομείς. Για αρκετά μέλη της Συνέλευσης πρέπει να αποκλειστεί η ιδέα καθιέρωσης συσχετισμού μεταξύ του τύπου των αρμοδιοτήτων και των μέσων. Κανένας, ωστόσο, από τους παρεμβαίνοντες δεν αμφισβήτησε ότι η απαγόρευση εναρμόνισης των εθνικών νομοθεσιών είναι ένα στοιχείο που χαρακτηρίζει σχεδόν όλους τους οικείους τομείς.

Πολλά μέλη της Συνέλευσης αντιτάχθηκαν στην υπαγωγή τομέων όπως η κοινωνική πολιτική ή η έρευνα στον κατάλογο των τομέων που εντοπίστηκαν στην έκθεση ως συμπληρωματικές αρμοδιότητες.

Η ρήτρα του σεβασμού της εθνικής ταυτότητας αποτέλεσε επίσης αντικείμενο επιφυλάξεων από μεγάλο αριθμό μελών της Συνέλευσης. Διάφοροι ομιλητές θεωρούν ότι πρόκειται για απόπειρα να επανεισαχθεί η ιδέα καταλόγου αρμοδιοτήτων των κρατών μελών, ιδέα ή οποία έχει ήδη σαφώς αποκλειστεί από τη Συνέλευση και δήλωσαν ότι προτιμούν τη γενικότερη διατύπωση του άρθρου 6.3 της ΣΕΕ. Ο κ. Christophersen υπενθύμισε ότι η Ομάδα είχε καταχωρήσει στο τελικό κείμενο της έκθεσης τις λέξεις «μεταξύ άλλων» πριν από τον κατάλογο των παραδειγμάτων, για να υπογραμμίσει σαφώς τον ενδεικτικό και μη εξαντλητικό του χαρακτήρα. Πρόθεση της ομάδας ήταν να διασαφηνίσει την αρχή, αποκλείοντας κάθε τάση να θεωρηθεί ο κατάλογος των παραδειγμάτων ως κατάλογος αρμοδιοτήτων των κρατών.

Όσον αφορά το άρθρο 308, διαμορφώθηκε ευρεία συναίνεση για την ανάγκη να διατηρηθεί «ρήτρα ευελιξίας» με αυστηρές πρακτικές ρυθμίσεις λήψεως αποφάσεων, ιδίως η ομοφωνία στο Συμβούλιο. Όσον αφορά τους μηχανισμούς διασφάλισης της «ρήτρας ευελιξίας», τα μέλη της Συνέλευσης υπήρξαν περισσότερο επικριτικά. Συνεπώς, πολλά μέλη της Συνέλευσης αντιτάχθηκαν στην κατάργηση της τυπικής αντιστοιχίας που οδηγεί στο να επιτρέπεται η κατάργηση με ειδική πλειοψηφία πράξης που έχει εκδοθεί με ομοφωνία, όπως και η αίτηση για την έκδοση προδικαστικών αποφάσεων. Όπως ο ίδιος ο κ. Christophersen παρατήρησε, εκφράστηκε σαφής προτίμηση για την ιδέα ενός πολιτικού ελέγχου τόσο από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, απαιτώντας τη σύμφωνη γνώμη του για τη λήψη αποφάσεων, όσο και από τα εθνικά κοινοβούλια, μέσω σύνδεσης με το σύστημα έγκαιρης προειδοποίησης που προτείνεται από την Ομάδα «επικουρικότητα».

Ο Πρόεδρος της συνόδου, κ. Dehaene, κλείνοντας τη συζήτηση, ανέφερε ότι από την συζήτηση στην ολομέλεια διαπιστώθηκε πως ευρεία πλειοψηφία των μελών της Συνέλευσης δεν συμμερίζονται την προσέγγιση της έκθεσης και, κατά συνέπεια, το Προεδρείο, βάσει των διαφόρων στοιχείων που προέκυψαν από τη συζήτηση αυτή, θα επανεξετάσει το θέμα.

6. Ώρα των ερωτήσεων

Αυτό το θέμα της ημερήσιας διάταξης δεν συζητήθηκε λόγω έλλειψης χρόνου.

II. ΠΡΟΣΕΧΗΣ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ

Ο Πρόεδρος ανακοίνωσε ότι η προσεχής σύνοδος της Συνέλευσης θα διεξαχθεί την Πέμπτη 5 Δεκεμβρίου ώρα 15.00 και την Παρασκευή 6 Δεκεμβρίου, ώρα 9.30. Θα είναι κυρίως αφιερωμένη στην εξέταση των εκθέσεων των ομάδων εργασίας «Απλούστευση των νομικών μέσων και των διαδικασιών», και «Ασφάλεια και Δικαιοσύνη».

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ
Σύνοδος της ολομέλειας, 7-8 Νοεμβρίου 2002

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΟΜΙΛΗΤΩΝ
σύμφωνα με τη σειρά που έλαβαν τον λόγο

Πέμπτη 7 Νοεμβρίου

1. Ο συντονισμός των οικονομικών πολιτικών
α) συζήτηση για την έκθεση της Ομάδας VI «οικονομική διακυβέρνηση» που
προεδρεύεται από τον κ. Hänsch
(έγγρ. CONV 375/02)

1. κ. Caspar EINEM – Αυστρία (Κοινοβούλιο)
 2. κ. Timothy KIRKHOPE – Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
 3. κ. Ευρυπίδης ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ – Ελλάδα (Κοινοβούλιο)
 4. κ. Pierre MOSCOVICI – Γαλλία (Κυβέρνηση)
 5. κ. Elmar BROK – Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
 6. κα Danuta HÜBNER – Πολωνία (Κυβέρνηση)
 7. κ. Andrew DUFF – Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
 8. κ. Michel BARNIER – Επιτροπή
 9. κ. Erwin TEUFEL – Γερμανία (Κοινοβούλιο)
 10. κ. Pierre LEQUILLER – Γαλλία (Κοινοβούλιο)
 11. κ. Hans Martin BURY – Γερμανία (Κυβέρνηση)
 12. κ. Gianfranco FINI – Ιταλία (Κυβέρνηση)
 13. κ. Josep BORRELL FONTELLES – Ισπανία (Κοινοβούλιο)
 14. κα Pervenche BERES – Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
 15. κ. Peter HAIN – Ηνωμένο Βασίλειο (Κυβέρνηση)
 16. κ. Johannes VOGGENHUBER – Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
 17. κ. Henrik dam KRISTENSEN – Δανία (Κοινοβούλιο)
 18. κ. Alfonso DASTIS – Ισπανία (Κυβέρνηση)
 19. κα Marie NAGY –Βέλγιο (Κοινοβούλιο)
- (μπλε κάρτες) : FARNLEITNER, FAYOT, d'OLIVEIRA MARTINS)
20. κα Lena HJELM-WALLEN – Σουηδία (Κυβέρνηση)
 21. κ. Josef ZIELENIEC – Δημοκρατία της Τσεχίας (Κοινοβούλιο)
 22. κ. Γεώργιος ΚΑΤΗΦΟΡΗΣ – Ελλάδα (Κυβέρνηση)

23. κ. Valdo SPINI – Ιταλία (Κοινοβούλιο)
24. κ. Ernani LOPES – Πορτογαλία (Κυβέρνηση)
25. κ. William ABITBOL – Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
26. κ. Gijs de VRIES – Κάτω Χώρες (Κυβέρνηση)
27. κα Sylvia-Yvonne KAUFMANN – Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
28. κ. Adrian SEVERIN – Ρουμανία (Κοινοβούλιο)
29. κ. Hubert HAENEL – Γαλλία (Κοινοβούλιο)
30. κ. Göran LENNMARKER – Σουηδία (Κοινοβούλιο)
31. κ. Louis MICHEL – Βέλγιο (Κυβέρνηση)
32. κα Ayfer YILMAZ – Τουρκία (Κοινοβούλιο)
33. κα Hildegard PUWAK – Ρουμανία (Κυβέρνηση)
34. κ. Lamberto DINI – Ιταλία (Κοινοβούλιο)
35. κ. Jacques SANTER – Λουξεμβούργο (Κυβέρνηση)
36. κα Linda McAVAN – Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
37. κα Cristiana MUSCARDINI – Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
(Μπλε κάρτα : THORNING-SCHMIDT)
38. κα Gisela STUART – Ηνωμένο Βασίλειο (Κοινοβούλιο)
39. κα. Piia-Nora KAUPPI – Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
40. κ. Oguz DEMIRALP – Τουρκία (Κυβέρνηση)
41. κ. Dick ROCHE – Ιρλανδία (Κυβέρνηση)
42. κα. Riitta Lisa KORHONEN – Φινλανδία (Κοινοβούλιο)
43. κ. Emilio GABAGLIO – (Ευρωπαϊκή Συνομοσπονδία Συνδικάτων) Παρατηρητής
44. κ. Roger BRIESCH – (Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή) Παρατηρητής
(Μπλε κάρτα : HEATHCOAT-AMORY)

Πέμπτη 7 Νοεμβρίου

1. Ο συντονισμός των οικονομικών πολιτικών

b) συζήτηση για την κοινωνική Ευρώπη (έγγρ. CONV 300/02 + Cor 2 και έγγρ. CONV 374/02)

1. κα. Anne VAN LANCKER – Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
2. κ. Proinsias DE ROSSA – Ιρλανδία (Κοινοβούλιο)
3. κ. Vytenis ANDRIUKAITIS – Λιθουανία (Κοινοβούλιο)
4. κ. Ben FAYOT – Λουξεμβούργο (Κοινοβούλιο)
5. κ. Jürgen MEYER – Γερμανία (Κοινοβούλιο)
6. κα. Eduarda AZEVEDO – Πορτογαλία (Κοινοβούλιο)
7. κ. Παρασκευάς ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ – Ελλάδα (Κοινοβούλιο)
8. κ. Carlos CARNERO – Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
9. κ. Danny PIETERS – Βέλγιο (Κοινοβούλιο)
10. κ. Antonio TAJANI – Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
11. κ. Jan KOHOUT – Δημοκρατία της Τσεχίας (Κυβέρνηση)
12. κ. Frans TIMMERMANS – Κάτω Χώρες (Κοινοβούλιο)
13. κ. Per DALGAARD – Δανία (Κοινοβούλιο)

3. Παρουσίαση της προόδου των εργασιών της Ομάδας X «Ασφάλεια και Δικαιοσύνη» από τον κ. Bruton

(Μπλε κάρτες : STUART, ROCHE, HAENEL)

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ
Σύνοδος της ολομέλειας, 7-8 Νοεμβρίου 2002

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΟΜΙΛΗΤΩΝ (αναθεωρημένος)
σύμφωνα με τη σειρά που έλαβαν το λόγο

Παρασκευή 8 Νοεμβρίου

– **Συνέχιση της προκαταρκτικής συζήτησης για το προσχέδιο Συνταγματικής Συνθήκης**

1. κ. Sören LEKBERG – Σουηδία (Κοινοβούλιο)
2. κ. Antonio TAJANI – Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
3. κ. Henning CHRISTOPHERSEN – Δανία (Κυβέρνηση)
4. κ. Pierre LEQUILLER – Γαλλία (Κοινοβούλιο)
5. κ. Joschka FISCHER – Γερμανία (Κυβέρνηση)
6. κ. Olivier DUHAMEL – Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
7. κ. Alberto COSTA – Πορτογαλία (Κοινοβούλιο)
8. κ. Kimmo KILJUNEN – Φινλανδία (Κοινοβούλιο)
9. κ. Hannes FARNLEITNER – Αυστρία (Κυβέρνηση)
10. κ. Johannes VOGGENHUBER – Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
11. κ. Jürgen MEYER – Γερμανία (Κοινοβούλιο)
12. κ. Jacob SÖDERMAN – (Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής) Παρατηρητής
13. κ. Reinhard RACK – Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
14. κ. Pierre CHEVALIER – Βέλγιο (Κυβέρνηση)
15. κα. Liia HÄNNI – Εσθονία (Κοινοβούλιο)
16. κ. Jos CHABERT – (Επιτροπή των Περιφερειών) Παρατηρητής

5. Οι επικουρικές αρμοδιότητες
Συζήτηση για την έκθεση της Ομάδας V που προεδρεύεται από τον κ. Christophersen
(έγγρ. CONV 375/02)

1. κ. Pierre LEQUILLER – Γαλλία (Κοινοβούλιο)
2. κ. Alfonso DASTIS – Ισπανία (Κυβέρνηση)
3. κ. Lamberto DINI – Ιταλία (Κοινοβούλιο)
4. κ. Joschka FISCHER – Γερμανία (Κυβέρνηση)
5. κ. Erwin TEUFEL – Γερμανία (Κοινοβούλιο)
6. κ. David HEATHCOAT-AMORY – Ηνωμένο Βασίλειο (Κοινοβούλιο)

7. κ. Andrew DUFF – Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
 8. κ. Alain LAMASSOURE – Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
 9. κ. Michael FREND – Μάλτα (Κοινοβούλιο)
 10. κ. Pierre MOSCOVICI – Γαλλία (Κυβέρνηση)
 11. κα. Helle THORNING-SCHMIDT – Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
 12. κ. Diego LOPEZ GARRIDO – Ισπανία (Κοινοβούλιο)
 13. κ. Gijb de VRIES – Κάτω Χώρες (Κυβέρνηση)
 14. κ. Hannes FARNLEITNER Αυστρία (Κυβέρνηση)
 15. Klaus HÄNSCH – Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
 16. κ. René van der LINDEN – Κάτω Χώρες (Κοινοβούλιο)
 17. κ. Μιχαήλ ΑΤΤΑΛΙΔΗΣ – Κύπρος (Κυβέρνηση)
 18. κ. Olivier DUHAMEL – Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
 19. κα. Pervenche BERES – Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
 20. κ. Pierre CHEVALIER – Βέλγιο (Κυβέρνηση)
 21. κ. António VITORINO – Επιτροπή
 22. κ. Ernani LOPES – Πορτογαλία (Κυβέρνηση)
 23. κ. Jens-Peter BONDE – Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
 24. κα. Lena HJELM WALLEN – Σουηδία (Κυβέρνηση)
 25. κ. Edmund WITTBRODT – Πολωνία (Κοινοβούλιο)
 26. κα.. Liia HÄNNI – Εσθονία (Κοινοβούλιο)
- (Μπλε κάρτα : TOMLINSON)
27. κ. Francesco SPERONI – Ιταλία (Κυβέρνηση)
 28. κα. Marie NAGY – Βέλγιο (Κοινοβούλιο)
 29. κ. Peter SERRACINO-INGLOTT – Μάλτα (Κυβέρνηση)
 30. κ. Joachim WUERMELING – Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
- (Μπλε κάρτες : TIILIKAINEN, MacCORMICK, VANHANEN)

=====